

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 27 Marca. V. S. ROKU 1807

S. PETERSBURG VS. d. 15 Marca. Generał infanteryi Xiąże Prozorowski przyimnie się do służby; jakoteż GL. Driesen który będzie umieszczony w armii, Leibgardyi Izmałowskiy Kapitan Graf Tyszkiewicz otrzymał rangę Półkownika. Konnego pól u Tatarskiego Kornet Abramowicz został Porucznikiem; Namiestnicy Sobolewski, Safarewicz Kornetami. Maior Morozow będzie komendantem artylleryi garnizonowej Taganrogskiej. Wymazują się z rang listy umarli Maior Piatnicki, Ribin, woyska Dońskiego Podpółkownik Woronin. Stanu Konsyliarz Lichomanow dla wieku podeszłego uwalnia się od służby z pensją dożywotnią całej gaży; na miejscu jego w banku assignacyinym zasiadzie stanu konsyliarz Aleksiejew. Archangelskim Gubernatorem cywilnym będzie Aktualny stanu konsyliarz Perfilew. Generał Lieutenant, teraz Aktualny tajny konsyliarz Carewicz Gruziński Mirian zasiadać ma w 3 departamencie Senatu. Gubernski Sekretarz Saweski znajdujący się przy GL. Essen uwolniony od służby, w nadgodę podjętych trudów, i przez wzgląd, że podczas bitwy stoczony pod miasteczkiem Ostrołęką znajdując się przy tymże GL. utracił prawą nogę od wystrzału armatnego, otrzymuje rangę wyższą, i pensją dożywotnią całej gaży. Tajny konsyliarz Orenburgski Gubernator cywilny Friesel w nadgodę trudów podjętych na dobro służby, otrzymał order S. Anny i klasy.

W Słobodzko Ukraińskiej Gubernii przez miesiąc grudzień otworzono 3 szkoły powiatowe, w Achtyrze, Sumach, Lebiedynie, przy tym obrządku obywateli tych miejsc rozmaite oiały czynili w piędzich, księgach, domach, na pożytek i wygodę uczących się i nauczycielów.

Ciąg dalszy wyisów z dziennika o woiennych czynnościach armii J. J. Mości będącej pod głównym naczelnictwem Generała Barona Bennigsen, od d. 26 lutego do d. 7 Marca.

D. 26 27 28 lutego woyska Rossyiskie i główna ich kwatera znajdowały się w miejscach dawniejszych GL. Płatow donosił d. 28, iż nieprzyjaciel opuściwszy stanowisko swoje przy wsi Zechern, cofnął się przez Peterswalde i Gronau do Altenkirchen, i tam się rozłożył. GL. Płatow ścigając ustępujących napadł dwie niewielkie Francuzów kolumny iazdą wsparte, odpedził, położył wielu trupem na boiowisku, zabrał w niewolę Kapitana, Porucznika, żołnierzy 60. Lecz ponieważ zgromadził się pod Altenkirchen nieprzyjaciel w sile przewyższającej; GL. Płatow osądził za rzecz przywoitszą trwożyć onego przez czas nocny.

Generał Lieutenant Graf Tolstoy donosił, że woyska Dońskiego Maior Seliwanow odebrawszy uwiadomienie iż 4 szwadrony Francuzkiej iazdy pokazały się w osadzie Meskut, wysłał 100 ludzi z półku sobie powierzonego, którzy dognawszy część onych szwadronów nieprzyjacielskich za wspomnioną osadą uderzyli,

zo zabili, w niewolę zabrali 8 huzarów i dragonów. Tegoż dnia przed wieczorem kilka szwadronów iazdy Francuzkiej pokazało się blisko miasteczka Bischofsburg, gdzie pomieniony półk Kozaków był postawiony; w utarczce stoczony nieprzyjaciel pobity został, poległych z jego strony liczone 30, w niewolę poymano ludzi 11.

D. 1 Marca woyska znajdowały się w dawniejszym stanowisku GL. Graf Tolstoy donosił, iż podiazd Kozaków postawiony w Seebur, tamże w bliskości miał rozprawę z nieprzyjacielem, w której położywszy na placu około 50 Francuzów, zabrał w niewolę Officyera ich i 15 żołnierzy.

D. 2, 3, 4, 5 główna kwatera Rossyiska i woyska stały w Bartensteinie. GL. Płatow donosił d. 5, iż wysłany od GM. Ilowayskiego Esaula Bohdanow z 200 Kozakami do Wartenberga, po długiej gonitwie z nieprzyjacielem wygnał go z miejsca i ścigał uchodzącego. W tém zdarzeniu raniono przy nim Kozaków 4; Francuzi zaś utraciwszy zabitych wielu cofnęli się z Wartenberga do Allenstein.

D. 6 główna kwatera Rossyiska i całe woysko było w dawnym stanowisku.

KROLEWIEC d. 7 Marca. D. 3 wieczorem powrócił do miasta naszego Półkownik i Generał Adiutant Monarchy Pruskiego Kleist, który był posyłany do głównej kwatery Francuzkiej; tenże dziś rano wyjechał od nas do Memla; zostawił Buonapartego w Osterode. Wczora powrócił tu z S. Petersburga Generał Lieutenant Xiąże Bagration, a dziś pospieszył do głównej kwatery Generała Barona Bennigsen. Nieprzyjaciel teraz zachowuje się spokojnie. Główna kwatera woysk Rossyiskich znajduje się w Heilsbergu, kwatera GL. Lestoc jest w Melsack, Generała zaś Duricke w Heiligenbeil. Marszałek Massena przejechał przez Berlin zmierzając do Pruss.

Ostatnia poczta Królewiecka zaniósła gazetę tu-teyszą według zwyczaju do Elbląga; znajdującą się w tém mieście komenda Francuzka uatychmiast onę zabrawszy, zniżyć osądziła za rzecz konieczną. Jeszcze w Landsbergu okazali Francuzi swoją ludzkość dla woiennych branców; zamknęli wszystkich w kościele, nie dawali żadnego pokarmu, tak dalece, iż wielu nieszczęśliwych ludzi z głodu umierać musiało. Ten barbarzyński postępek Francuzów skutkiem był nie żywności niedostatku u nich, lecz jedynie samej złości, ponieważ mięsiwo i inne pokarmy wałaly się po ulicach; nieprzyjaciel zaś wolał wszystko deptać pod nogami, niż cokolwiek udzielić iencom nieszczęśliwym.

W okolicach Frisching pokazało się wielkie mnóstwo Francuzkich dezertów; posłana tam jest komenda iazdy Pruskiej i strzelców, ażeby teni d sprowadziła do nas. Bardzo wielka dezercya żołnierzy nieprzyjacielskich do Gallicyi pokazuje, iak dalece armia Francuzka jest nieukontentowana z teraźniejszej wojny. Officyer Pruski, który iechał przez Gallicyę,

zapewnia, iż w drodze swoiey widział do 500 Francuzów; sami zaś Austriacy powiadaia, że w przeciągu miesiący kilku przyszło dezertorów nieprzyjacielskich od 15 do 20 t. Uciekaią zaś całemi kompaniami; liczba ich byłaby większa nieskończenie, gdyby armia Francuzka znajdowała się bliżej granic Gallicyi.

NEAPOL d. 17 lutego. Okręt z Constantinopola do Włoskich portów przybyły wiadomość przyniosł, że w stolicy państwa Ottomańskiego zdarzył się pożar straszliwy, którym spłoneo więcej 6 t. domów; w tém nieszczęściu bardzo wiele osob życie straciło; klęska byłaby jeszcze okropniejsza, gdyby maytkowie okrętów Europejskich, które znajdowały się w porcie, nie przyłożyli się dzielnie do wstrzymania szerzących się płomieni, i zgaszenia ognia. Szkoda przez obywatelów poniesiona przechodzi zapewne 20 mill. piastrow. Constantinopol często podobnych klęsk doznaje dla tego naybardziej, że dla pospolitego w tey stronie ziemi trzęsienia, buduią domów, naywięcej drewnianych, Turcy zaś podziśdzien ośmielić się nie mogli na użycie narzędzi Europejskichom tak dawno znaiomych do gaszenia pożaru; zostawiając życie i majątek swój ślepemu trafowi i przeznaczeniu, przekonani, że ostrożność i ludzka roztropność klęsk przewidzieć i odwrócić mocno nie iest.

Według listów odebranych niedawno z Palermu, obrońca Gaety Xiążę Hesse Philipsthal mieszkający w tey stolicy, miał podać Ferdynandowi 4 nowy projekt wyprawy, którą do Calabrii sam chce przedsięwziąć; do tego dzieła użyte będą naprzód wszystkie woyska Sycylijskie; liczba ich iest bardzo znaczna i codziennie się pomnaża. Officyerowie krajowi i zagraniczni ćwiczą pilnie żołnierza. Wspierać będą ziomek naszych Anglicy pod Generalami Fox, Stuart, Moore, których znajduje się blisko 20 t. w Messynie i okolicach; większe posiłki wkrótce spodziewane są z Londynu. Naostatek eskadry Mocarstw zprzymierzonych strzegące dziś Messyjskiej cieśniny, i drugie napieniające odnogę Adryatycką. Projekt Xiążęcia Hesse Philipsthal iaki est, tajemnica niedocieczona: w Calabrii lądować będzie dalszej czy bliższej, alboweż pod naszą stolicą, nikt przewidzieć nie może. Cokolwiek ten ryccerz uczyni, Neapolitańczykowie dawnemu rządowi wierni zupełnie są przekonani, i żyją w tey nadziei, że naiezdnic mając rozlicznemi przypa kami osłabione siły nie potrafi przeszkodzić lądowaniu, zabronić połączenia się ludu wiernego z posiłkiem spodziewanym, utrzymać w posłuszeństwie kraj rozległy, i razem walczyć w polu z nowym nieprzyjacielem.

Francuzkie woyska teraz zachownią się spokojnie w dawnych stanowiskach: część ich naywiększa iest w Calabrii bliższej i dalszej, iak zostawił Massena wyieżdżaiący do Niemiec. Od tego czasu co się dzieie w prowincyach południowych rólestwa nie wiemy; rząd pilnie wszystko ukrywa przed wiadomością powszechną. To iednak pewna, że Francuzcy w dzowie dotąd nie przystępowali ieszcze do oblężenia dawno zapowiedzianego twierdz Reggio i Scylla, które owszem Anglicy zmacniać nie przestaią w spokojnej chwili. Zamek Amantea nieprzyjaciel kilka razy szturmował, zawsze bez skutku żadnego; pod tym Calabrowie, tronowi wierniejsi za pomocą Anglików zrobili oboz oszańcowany, mając stałe przedsięwzięcie bronić się do upadłej.

Nieprzyjaciel czeka troskliwie zagaienia nowej kampanii; wie o wzroście sił przeciwnych, swoje zaś u-

padaiące widzi; słyhać nawet, że 25 t. Francuz w armii Józefa Buonaparte wybranych ma wkrótce wyszyc do Weneckich obozów do większey potrzeby. Zdane iuz posiłki od czasu dawnego nie przychodzą z Francyi i Włoch północnych, oprócz młodzi nowozacieczney, która polki dość uszczuplone wojną i chorobami ma dopełnić. Cieszymy się od nieiakiego czasu spokojnością w domu kwitnącą; o przypadkach i rozboiach nadzwyczajnych nie słyhać; lecz któż wie iak długo w tym stanie będziemy.

CONSTANTINOPOL d. 20 lutego. Admiral Louis oddalając się z portu naszej stolicy do Dardanelskiej cieśniny z eskadrą Angielską, zostawił tu fregatę Endymion na którą udawszy się poseł Brytanni W. Arbuthnot popłynął ku wyspie Tenedos, i z tego miejsca zaczął komunikacye dyplomatyczne z Kapitanem Baszą; co się w nich zawiera niewiadomo. Mustafa Bairaktar otrzymał od Porty wielkorządztwo Silistryi i trzyltne Baszowstwo; przyłączył się do niego z ludem swoim Kadri Aga znaiomy naczelnik rozbojnikó, z któremi tak długo niszczył Romelią i Bułgaryą, wypowiedziawszy posłuszeństwo Sultanowi.

STRASBURG d. 25 lutego. W miesiącu prz szłym odebrawszy rozkaz Napoleona Seual zalecił wybrać 80 t. młodzieńców do konskrypcyi wojskowej w roku tetazniejszy należących, nie czekając nawet miesiąca Września, według dawnego zwyczaju; z tey liczby 60 t. iść do obozów Pruskich na dopełnienie regimentów uszczuplonych w kampanii krwawey; o t. powinno było udać się do Marszałka Kellermana, i rezerwę składać. Dziś odmieniło się wszystko: nowy rozkaz od rządu przysłany do Prefektów departamentowych przepisał, ażeby te 20 t. młodzieńców nie iść do rezerwy, lecz prosto do obozów Pruskich i Włoskich z pośpiechem iak naywiększym ciągnęły.

ROCHELLE d. 16 lutego. Długo nadbrzeżney Francyi mieszkańce pamiętac będą okropny przypadek niedawno zdarzony w bliskości portu naszego. Z Bordeaux do Brestu często rzad sprostawały ładne statki ładowne winem, zbożem owocami, wszelką żywnością, drzewem, i różnemi potrzebami dla flot wojennych, które w Brest, Orient, Rochefort, i innych portach nad kanałem Manche leżących uzbraia. Chociaż Anglicy pospolicie w tych stronach krązą, komunikacya iednak nigdy prawie nie iest przecięta; przy małej straży statków zbroynych bogate floty iie zawiąiać zwykły na miejsce przeznaczone tym łatwiej, że nieprzyjaciel do niebezpiecznego dla statków i miezzu przegu śmiało zbliżać się nie może, Francuzcy zaś sterownicy z codziennego doświadczenia miejsce światom, znajduia tamże bezpieczne w przypadku schronienia. Samych tylko im nawalności morskich lękać się trzeba, iak pokazał przypadek, który opisywać mamy.

Płynęła z uścia rzeki Garonne do portów północney Francyi flotta 80 żagłów licząca; znalazła się iuz w okolicach naszych, naprzód cierpiała zupełną ciszę która iey nie dozwoliła przez czas długi w drodze postępować, ta wkrótce przemieniła się w najsilniejszą burzę. Okręta ku brzegom zapędzone roztrącały się o skałę, inne osiadły na mieliznie, inne ieden o drugi uderzone ginęły.

8 Ładownych wódką, winem, octem oliwą, mydłem woda połamane wyrzuciła na brzeg pod Arbert, 5 z ludmi i ładunkiem poszło na dno morskie; o innych wielu niema żadney wiadomości, tych naybardziej, które unikaiąc obecney zguby na głębiny iść wolaly. Pośród tey klęski, gdy rozlegało się powie-

trze załośnym krzykiem tonących ludzi, los zdarzył, że 2 celnicy na brzeg przybyli; i widząc co się dzieje, natychmiast bez namysłu się długiego przedsięwzięcia dać ratunek nieszczęśliwym. Udali się więc do okrętu między skałami rozbitego, którego ułomków trzymali się 3 maytkowie. Z oczywistem życiem niebezpieczeństwem staneli na miejscu, i zabrawszy 2 ludzi płyną ku brzegowi; po trzykroć porywały ich bałwany; lecz wielka umiejętność pływania z zley toni wyrwała; udali się powtórnie do owego okrętu, i trzeciego maytka podobnym sposobem na brzeg sprowadzili; wielu innych ratunek był niepodobny. Rząd o wszystkiem uwiadomiony, pochwalił celników, i imienną ich ogłosić kazał w całym kraju wystawiając za przykład; są zaś Jan Mairé Piotr Giot.

STOCKHOLM d. 25 lutego. Fregaty szwedzkie Camilla i Freja z korwetą Geddan niedawno z portów Ysted i Carlscrony wysłane, po krótkiej żegludze zawinęły do Perth na wyspie Rugen i Niemiszkaiać wysadziły na ląd bataliony regimentów pieszych Upland, Nericia, Wermeland, przeznaczone do bronienia przeciwko Francuzom Pomeranii Szwedzkiej i stolicy iey Stralsundu. wkrótce potem wspomniane statki zabierają służące dotąd w Pomeranii regimenta Calmar i Crouburg, wychodzą pod żagle, i trafiają szczęśliwie do Carlscrony. Żegluga nie jest daleka i trudna w inney porze roku; lecz w zimowej piana niebezpieczeństw, i nigdy prawie doświadczona nie była od Szwedów; dla tego więc o niej uczyniliśmy wzmiankę, ponieważ tym sposobem rząd chce oddać sprawiedliwość śmiałości przeczornej i doskonałości Oficyerów użytych do wyprawy. W Stralsundzie i wyspie Rugen znajdują się teraz 24 statki od flotyli naszej, które z korzyścią użyte będą przeciw nieprzyjaciolom, gdyby stolicę Pomeranii dobywać mieli; co jednak przed wiosną nie nastąpi zapewne; wtenczas Gustaw Adolf nie omieszka przesłać obleżonym posiłki i znaczniejsze w żołnierzu lądowym i zbroynnych okrętach, które zniszczą zamysły przeciwników.

STRALSUND d. 21 lutego. Miasto nasze zewsząd lądem opasane jest zdaleka strażami wojsk Francuzkich, które jednak nie przystępują do obleżenia porządnego. Mortier oddalił się z Pomeranii do Pruss, zostawiwszy cokolwiek ludu w Anclam. podobnym sposobem uczyniły wojska Badeńskie, oddalając się za nim od Colberga ku wschodowi. Garnizon Szwedzki obficie jest opatrzonej we wszelki potrzeby; żołnierze są zdrowi, i pełni gorliwej chęci walczenia z nieprzyjacielem, gdyby tylko zdarzyła się do tego sposobność. Król Gustaw Adolf niedawno rozkazał, ażeby Generał Gubernator Pomeranii Essen był oraz najwyższym u nas komendantem wojsk Szwedzich. Generał Lieutenant Armfeldt będzie jego namiestnikiem, G. Adjuutant Peyron komendantem twierdzy.

PARYŻ d. 24 lutego. Didelot wyznaczony jest posłem Francuzkim u dworu Duńskiego na miejscu G. Victor, którego do armii wezwano. Pałac tułteyszy Louvre wyrokiem rządowym zupełnie odtąd bez podziału żadnego, naukom i kunsztom jest poświęcony; w tym gmachu złożone i zachowane będą, cokolwiek u nas mamy zabytków starożytnych, i najdroższych płodów rozumu ludzkiego. Ażeby ten zbiór od wszelkiego przypadku od ognia mianowicie został bezpiecznym, nikomu odtąd w Louvre nie godzi się mieszkać; mieszkający teraz odebrali zalecenie szukać innego sie-

diska: postawione są straż nad zwyczaj dawny liczniejsze, opatrzone narzędzia do zgaszenia przypadkowych pożarów służyć mające. Tu pomieszczona będzie biblioteka publiczna, gabinet medalów, gailerya obrazów, najpiękniejsze posągi; gabinet wielki historyi naturalney, klejnoty skarbowe, i tym podobne rzeczy. W bibliotece publiczney liczą teraz 300 tysięcy ksiąg drukowanych, 70 tysięcy rzadkich rękopismów, 200 t. kupfersztichów, 40 tysięcy medalów brązowych, 30 t. złotych 80 tysięcy srebrnych. Obrazów, posągów niewiadoma liczba; każdemu wiadomo, że zbior ten wieki uformowaliśmy podczas rewolucyjnych wojen we Włoszech i innych krajach.

FRANKFORT d. 25 lutego. Wiadomości z krajów Meklenburgskich odebrane upewniają, że Francuzi na obywatelów narzucili kontrybucją 6 millionów franków wynoszącą; na to jeszcze dostarczyć powinni do obozu 1500 dobrych koni, tyleż wołów karmnych i 100 t. par trzewików, ulgi żadney spodziewa się niepodobno; zkad łatwy wniosek, w iak smutnym dziś stanie znajdować się muszą prowincye Niemieckie orężem nieprzyjacielskim zajęte, albowiem wszystkie bez wyłączenia równy ciężar znoszą. W Hamburgu i miastach Anzeatyckich kommanderujący Marszałek Brune zaczął urządowanie swoje od narzucenia na obywatelów rekwizycji 35 t. żołnierskich mundurów z własnego sukna.

Wiadomo że miastu i Cyrkułowi Wroclawskiemu zaraz po kapitulacyi podpisanej kazano zapłacić kontrybucją 18 millionów franków; z ogromney summy Generał Gubernator Dumuy obieca potracić; 1500 koni które do armii trzeba dostarczyć, 2750 t. łokci płótna 3150 t. par trzewików 4110 t. łokci sukna 5180 t. łokci materji potrzebnych do mundurów, za prędkie uskutecznienie rekwizycji uciążliwej odpowiadać będą kupcy suknem handlujący i utrzymujący płócienną fabrykę w Szląsku górnym. Chociaż G. Vandamme przy kapitulacyi wszystkim urzędnikom cywilnym Króla Pruskiego pozwolił na miejscu zostać, i pełnić obowiązki przyjęte, ci jednak później widząc co się dzieje w kraju, obierają w znaczney części życie utaione; tak między innymi zrobił Graf Hoym Minister zarządzający prowincją Szląską, który oddalił się na mieszkanie do miasta Liegnitz.

LIPSK d. 22 lutego. Dywizya wojsk Saskich mocą ostatniego traktatu wysłana do obozu Francuzkiego pod komendą GL. Polentz nie wynosi nad głów 6 t. Badeńskie z okolic Stettina Colberga odciagnowszy poszły do Gdańska. Garnizon tego miasta częste i pomyślnie wycieczki czy ni przeciw nieprzyjaciolom w okolicach rozłożonym, nie dozwalaiać im zbliżyć się do murów; znalezionych między ienicami rodowitych Prussaków rozstrzelano w mieście iako zbiegów.

Politycy nasi zastanawiając się nad wojną terazniejszą upatrzili wielką różnicę oney od wojen dawniejszych. Gustaw Adolf Król Szwedzki przychodząc na wybawienie Rzeszy Niemieckiej, nie miał nad 30 t. żołnierza; tenże w rozprawie ostateczney pod Lutzen z wodzem Austryackim Wallensteinem nie liczył nad 24 t. zbroynego ludu. Fryderyk W. pod Rosbach tryumfował z 20 t. pod Lenthem z 27 t. Dzisiejszey wojnie podobną chcąc w dziejach upatrzeć wspomnieć trzeba czasy Cirusa i Cresusa, Xerxesa, i tym podobnych wojowników tak niezliczone wojska z obu stron do boiu stawiono.

Niedawno służby Pruskiej GL. Hirschfeld do Cy-

tadelli Magdeburgskiej pod ścisłą strażą przez Francuzów zaprowadzony został; obwiniają go nieprzyjaciele, iż będąc ienccem u nich utrzymywał z ziomkami swemi korespondencyą podeyrzaną. Przez Berlin wiadomość odbieramy, że w ostatnich bitwach Marszałek Augereau i G. Hautpoult ciężko są ranieni, Corbineau Dahlman, Cesar Berthier Drouet zabici. Przed kilku dniami Prussacy w liczbie 400 zgromadzeni w Szląsku nagle uderzyli na miasto Crosseu, w którym Bawarskie woyska skład swój miały pod zastoną 150 ludzi; jci wszyscy w niewolę poszli, samego tylko wyiowszy kommandanta ich Wichel. Uwiadomiony o tym przypadku G. Minuzzi hezniejszą jazdy i piechoty dywizyą posłał w te strony. Położenie terazniejsze wodza woysk Pruskich w Szląsku Xiążęcia Anhalt Pless nie jest wiadome, iakoteż skutek oblężenia twierdz Neysse i Cosel; Glatz i Silberberg dotąd nawet opasane z daleka nie były; następcą tronu Bawarskiego z Warszawy do Wrocławia przybył.

180 Officyerów woysk Hesse Casselskich zamknięto w twierdzy Luxembourg, którzy pod żadnym pozorem uwieść się nie dali do odstąpienia służby Elektora swojego i przyjęcia Francuzki: wszyscy inni w drugich miejscach podobno wkrótce będą osadzeni ponieważ ieszcze żaden nie zapomniał co panu i oyczyźnie ies; winien. Porucznik Pruski, który poymał G. Victor, w nagrodę otrzymał rangę Maiorowską. Między miastami Stralsund, Colberg, i Gdańskiem ustanowiono pocztę morską: użyte do tego statki lekkie nie oddalając się od brzegów utrzymują dotąd komunikacyą prawie codzienną bez żadney przeszkody, nieskończenie dla wszystkich stron pożyteczną i wygodną.

LONDYN d. 16 lutego. Na wniosek Ministra Tomasza Grenville niższa izba Parlamentu postanowiła w roku terazniejszym utrzymać 150 t. maytków, 29 t. morskich żołnierzy, czego dotąd na żadney wojnie Anglcy nie czynili; wydatek na ten lud będzie następujący; rok u nas dawnym zwyczajem dzieł się w służbie na 15 miesięcy: każdy maytek i żołnierz na miesiąc bierze żołdu w gotowiznie 57 Szylingów, co na fott. całą przez rok wyniesie 5 mill. 820 t. FS. na żywność dla nich 4 miliony FS. na odzienie, budowlę okrętów, ich oporzządzenie i naprawę 5 milionów FS. na morską artylleryą 520 t. FS. wszystko wynosi więcęcy 15 milionów FS.

Król z całą famiją przybył na ciągle już mieszkanie w stolicy naszej; przed kilku dniami na radzie tajney odbierał przysięgę Xiążęcia Norfolk wyznaczonego wielkorządca Hrabstwa Sussex; po której rozkazał Arcy Biskupowi Canterbury wygotować modlitwę, która będzie czytana po wszystkich kościołach w dzień powszechnego nabożeństwa i postu, ażeby Pan zastępów błogosławił raczył broni naszej.

W izbie wyższej Lord Hawkesbury pytał się Ministrów, iezeli czyniąc zadość uchwałom Parlamentowym, zrobili odezwę do Mocarstw, których poddaństwo utrzymuje handel Murzyński, i spólnie z nimi obrali iakie środki do przerwania onego. Odpowiedział Lord Grenville. Pięć ies Mocarstw, których poddani handlem Murzyńskim bawic się zwykli. Portugallia, Stany Amerykańskie, Francya, Hiszpania, Hollandya. Rządowi Francuzkiemu podawaliśmy propozycye podczas ostatnich negocyacyi o pokoy, żadnych Portugalczykom, Holendrom Hiszpanom: w traktacie podpisanym z Ameryką ies artykuł zciągający się do handlu Murzyńskiego. który znosiemy Anglcy.

Tegoż czasu w izbie niższej Lord Cast ereagh

prosił Ministrów, ażeby wyraźnie donieśli Parlamentowi, iaki dziś ies stan armii lądowych narodów naszego, i iak pomyslny skutek wzięły proiekta od izby przyjęte Windhama, wzgędem uzbroienia się nowego; bo iezeli rzecz poszła przeciw nadziei, czas ies teraz omyłkę naprawić, ażeby narodu nieprzyjaciel kiedy nie znalazł nie otowego do obrony. Powstał sam Windham, i oświadczył, że polityczne wzgędy nie pozwalają Ministrom przynosić do izby dowodów na pismie wzgędem prawdziwego stanu potęgi narodowej; który naybardziej przed nieprzyjacielem ukrywać trzeba, mianowicie, iakie półki i dywizye, gdzie na iakiem miejscu są rozłożone, iaką milicyą w potrzebie zmocnione być mogą; lecz w ogolności zaręcają Ministrowie, że ich proiekta wzięły skutek naypomyślniejszy, o czém donieść nie zaniebdają, skoro uczynić będą mogli bez niebezpieczeństwa dla kraju.

Od nieiakiogo czasu wiele regimentów Irlandzkiej milicyi dobrowolnie ofiarowało się służyć, gdzie każe narodu potrzeba; o czém uwiadomiona izba niższa, ułożyła proiekct do prawa pozwalający Królowi takie regimenta w liczbie niezamierzony, nawet wprowadzać do Anglii, iesliby kiedy obecność ich koniecznie potrzebną była na odparcie niazdu nieprzyjaciół naszych. Ten proiekct po zwyczajney przewłóce i potrónym czytaniu póydzie do izby wyższej, i bez wątpienia w prawo zostanie zamieniony.

Stan handlu Angielskiego w okolicznościach terazniejszych ies iedynym przedmiotem powszechney troskliwości. Wiadomo co Król nie dawno przepisał wzgędem zamknięcia nieprzyjacielskich portów. Reprezentant Percival podał izbie niższej na rozważę, czyli ten rozkaz był koniecznie potrzebny, czy ies dostateczny, z polityką i dobrém Anglików zgodny; i czyli będzie zdolny odwrócić od narodu, naszego stratę, którą zapowiada onemu podobny wzgędem naszego postępek nieprzyjaciół: nakoniec czyli tym sposobem nie obraziemy zprzymierzeńców naszych i Mocarstw obojętnych, które nie należąc do wojny, żęglugę wolną utrzymać zapewne pragną. Co iesli się dowiedzie, powinnością będzie Parlamentu podać uwagi swoje tronowi. Lord Howick mówił, że to roztrząsanie ustawy Królewskiej na nie się nie przyda, iednak izba proiekct od Percivala podany roztrząsać wkrótce postanowiła.

Niedawno przybył z Paryża gonięc Amerykański do Pełnomocników RPtęy Monroe i Pinckney. Donosi poseł Armstrong, że od rządu Francuzkiego odebrał uręczenie, iako statki Amerykańskie idące prosto z portów oyczystych do Angielskich zatrzymywane być nie mają, i te które z Anglii do Ameryki prosto płyną, lękać się korsarzów nie powinny; lecz iezeli zawiną do innych portów; podpadać będą przepisem wydanym d. 21 listopada r. 1806.

Listy odebrane z Bostonu potwierdzają wiadomość dawniejszą, że Hiszpania na sprzedaż prowincyi Floridy Amerykanom zezwoliła; summa nie ies w adoma, razem Amerykanie z kommissarzami od Króla Katolickiego wyznaczonemi naznaczyć powinni granice pewne między Louisianą, Floridą, i osadami Hiszpańskimi, ażeby napotém żadne już spory zayś nie mogły. Tak więc Amerykanie z nami i Hiszpanią pokoy zachowali. Prowincya Lonisiana dziś nie leczy mieszkańców białych nad 50 t. Uchwała zabraniająca wprowadzać Angielskie towary do portów Amerykańskich pewnie ies zawieszona od Kongressu, co Senat na przełożenie Prezydenta Jefferson w prawo zamienił.